

Bilder: skadan de gör

Välkomna i Herrens namn. Mina kära vänner, jag kommer som vanligt med välsignelser till er. Välsignad är denna stund.

Det finns så mycket rädsla, skam och separation i det mänskliga hjärtat! Vi ser det om och om igen. Rädslan och skammen är ofta undangömda, så att personligheten inte ens är medveten om dem längre och bara lider diffust i en ständig, gnagande smärta. Det är så sorgligt att observera detta, särskilt eftersom det inte är nödvändigt. Det är bara en fantom, mina vänner. Rädslan och skammen som ni så energiskt döljer, har ingen verklighet och förstör samtidigt det liv som ni skulle kunna njuta av och skulle kunna använda för att bygga upp er andliga styrka.

Jag fortsätter den här serien om bilderna i människans själ, för det finns inte någon person som inte har dem. Sådana inre intryck formas under unga år och från dessa intryck drogs felaktiga slutsatser. Just dessa bilder är ansvariga för ert lidande, för de fantomer ni bär omkring på, årtionde efter årtionde och ofta inkarnation efter inkarnation.

Ni strävar efter Guds ljus, efter en befrielse från era bojor. Men hur många, många människor söker inte efter den befrielsen med yttre medel såsom intellektuell kunskap, eller genom yttre händelser, med vilket den inte kan uppnås. Det enda sättet som den frihet som ni strävar efter kan uppnås, är att dyka in i dig själv. På det sättet går du igenom en mörk tunnel och kliver ut på andra sidan för att möta den sanna självständighetens ljus. Först efter att du har fått insikt om ditt eget ansvar för mörkret medan du färdas igenom tunneln – vilket inte är en lätt upplevelse – kommer du verkligen att ha vunnit en verklig självständighet. Sök alltså inte efter den här befrielsen i det yttre. Det gör ingen nytta. Om du ännu inte har funnit och löst upp dina bilder, är du insnärjd i dem. Ni spelar ständigt upp era egna misstags och felaktiga slutsatser drama om igen. Ni är oförmärkt fångade i dem och ni upprepar och upprepar och upprepar genom hela livet och, som jag sa, ofta genom många livstider, det som era egna felaktiga slutsatser leder er till och i själva verket drar till er.

Jag kan inte betona tillräckligt starkt för alla mina vänner som ännu inte riktigt har börjat med detta sökande att *det är värt det*. Att utforska sig själv på det här sättet är det enda som är viktigt i livet och som ger en lättnad. Jag skulle vilja råda alla dem som ännu inte har haft en sådan

upplevelse att prata med de av mina vänner som redan har haft en viss framgång i sina bemödanden och som jag gratulerar. För ingenting kan bevisa bättre vad detta sökande handlar om än erfarenheten hos dem som redan är på väg.

Det kan finnas en tvekan kring att börja på grund av att man inte vet hur man ska ta sig an det. Även modet att be om råd och hjälp kan saknas. Det kan därför vara klokt att börja med att samtala om detta med just de vänner du känner så väl och som redan har varit framgångsrika i denna strävan. De som söker efter sina bilder kan inte undgå att gå igenom förvirring och omvälvningar ett tag och stöta på motvilja och motstånd. Men dessa utgör just de orsaker som ni har planterat inom er och sådana lidandeområden kan inte avlägsnas om man inte går igenom dem och förstår deras verkliga innebörd. Du behöver få insikt om dina felaktiga försvarsmekanismers dolda innebörd, oavsett hur mycket du medvetet kan ha rationaliserat dem. Allt tvivel och all misstro som du har mot andra utgör i verkligheten ingenting annat än den misstro du har mot dig själv. Kom ihåg detta! Ta reda på varför du misstror dig själv. Du kommer vid roten att upptäcka att du inte lever upp till dina egna normer och inte kan acceptera detta faktum. Det första steget måste alltså helt enkelt vara att acceptera dig själv som du råkar vara just nu.

Jag vet att jag ofta har sagt detta, men ni kommer märka att det är nödvändigt att använda den här sanningen gång på gång på nya nivåer av ert väsen. Om du söker framgångsrikt, kommer du att stöta på tendensen inom dig att vilja vara mer än vad du är och det är därför som du känner dig osäker. Och det är också därför som du tvivlar på andra. Omedvetet resonerar du: "Eftersom jag inte är sann mot mig själv genom att vilja verka vara bättre och större, är jag inte trovärdig. Andra är förmodligen likadana." Man dömer alltid andra enligt sig själv, även om den här självkännedom inte är medveten. Om du verkligen kan hitta denna inre tankegång, om du låter den komma fram i ljuset, så att du medvetet kan uppleva hela tankeprocessen, ger det dig ett stort klagörande. Det räcker inte att tro att detta förmodligen är vad som pågår inom dig för att det verkar rimligt. Det är absolut nödvändigt att du upptäcker och upplever denna tankegång och hur den personligen är verksam i ditt fall, vad den gäller för och på vilket sätt du reagerar på just det sättet.

Du kommer självfallet först att vara ovillig att upptäcka detta inom dig. Det tycks mycket lättare och trevligare att motstå och snarare misstro andra och rättfärdiga sin misstro med rationellt välgrundade argument. Men när du väl har övervunnit motståndet för sanningens skull, i den verkliga sanningssökarens anda genom att ställa frågan "Vad pågår faktiskt i mig?", då kommer du att känna den lättnad och frihet som bara kan komma från att möta sin egen sanning, oavsett hur otrevlig den först kan förefalla, oavsett hur föga smickrande den är i sig. Den självvaktning som du måste sakna så länge som ditt självförakt är dolt, försvinner automatiskt, åtminstone till

viss del, redan innan du har förändrat din inre inställning, enbart av det faktum att du hade modet att möta sanningen i dig själv.

Det finns många faktorer som är viktiga att förstå och i kväll ska jag diskutera några fler som berör bilder och sökandet efter dem. Ofta förstår man inte vad som gjorde att man bevarade ett intryck utifrån vilket man formade en felaktig slutsats. Ditt sinne har vuxit upp, det har förändrats av vad du har lärt dig från din omgivning och från livet. Samtidigt, medan din bild är levande, har du inte förändrats.

En gång i din barndom fick du en chock. När ni tänker på chock, tänker ni på en plötslig upplevelse med en mycket stark och oväntad inverkan, som en olycka. Men en chock kan också äga rum, särskilt för ett barn, i en mer gradvis upptäckt av att saker strider mot ens käraste och mest omhuldade förväntningar. Ett barn lever till exempel med föreställningen om att dess föräldrar är fullkomliga och allsmäktiga. När insikten går upp för barnet att det inte är så, kommer det som en chock, även om insikten ofta kan komma av en serie av händelser tills den nya upptäckten skapar sitt varaktiga intryck. När ett barn märker att vad det brukade tro om sina föräldrar eller om världen som sådan, inte är sant, förlorar det sin trygghet. Det blir skrämmt. Barnet gillar inte vad det upptäcker och kommer därför att trycka undan denna obehagliga vetskap in i det omedvetna och kommer också, på grund av att det känner sig skyldigt, att bygga upp försvar mot det som det betraktar som ett hot.

Oavsett om det ägde rum plötsligt eller i en långsam insikt, är detta hot chocken som avses. Ni vet alla att en chock ger upphov till en avtrubbning. Din kropp, dina nerver och ditt sinne blir avtrubbade, till och med i den grad att du tillfälligt förlorar medvetande eller har andra symtom. Barnet kommer sålunda att uppleva en chock på grund av att föräldrar, världen eller livet inte är på det sätt som barnet trodde att de var. Även om intrycket som skapade chocken kan, men behöver inte, vara objektivt korrekt, måste fortfarande den slutledning som barnet är förmöget att göra vara felaktig. Eftersom barn tenderar att generalisera, bortser de från alla andra alternativ och projicerar sina slutsatser på alla andra situationer. Ett barns föräldrar är dess värld, dess universum, och vad barnet därför konstaterar efter chocken måste gälla för alla andra, för livet generellt. Detta är den felaktiga slutsatsen som skapar bilden.

Bilden skapades när barnets ordnade värld och begrepp förstördes. De felaktiga slutsatserna härrör först från generaliseringen. Verkligheten är att inte alla människor har samma tillkortakommanden som föräldrarna; inte alla livsvillkor liknar dem som barnet upptäckte i sin egen omgivning. För det andra är den försvarsmekanism som barnet väljer med en begränsad förståelse för världen felaktig som sådan; detta gäller desto mer när den tillämpas på människor och situationer andra än dem i den tidiga omgivningen. Detta, mina vänner, är hur bilder skapas. Men du kommer inte på

rak arm att komma ihåg dina känslor, dina reaktioner, dina inre avsikter och dina slutsatser. Du kan inte komma ihåg dem eftersom du kände behovet av att dölja hela förfarandet för dess brist på rationell logik och också för att du skämdes över att dina föräldrar inte var vad du trodde att de borde vara.

I ditt barns sinne antog du att ditt fall var ensamt i sitt slag. Alla andra hade fullkomliga föräldrar, fullkomliga hemförhållanden och bara du ensam upplevde denna chockerande särprägel som behövde döljas för alla, även för dig själv, liksom naturligtvis för dina föräldrar eller andra nära dig. Skammen uppstod ur den felaktiga idén om att ditt fall var unikt och hela tanke- och känslprocessen behövde döljas på grund av skammen. När dessa processer förblir dolda, kan en del av din personlighet inte växa upp med resten av ditt väsen. Den kunde inte förändras och anpassas och lära sig. För endast det som är framme i ljuset kan växa. Om en växt lämnas i jorden med sina rötter avskurna, kan den inte växa. Det är samma sak med varje känslomässig ström eller tendens. Ni bör därför inte bli förvånade när ni upptäcker att era bildslutsatser inte alls stämmer överens med er annars vuxna intelligens.

Samma process förekommer hos djur. En hund till exempel, kan höra samma slags ljud varje gång innan han får mat. Efter en tid kommer han att reagera direkt och veta att nu kommer maten. När han hör ljudet, kommer han automatiskt att komma till platsen. Hunden har således format en bild, i detta fall inte från en chock utan från upprepade intryck, och drog en slutsats. Eller för att använda ett annat exempel: En hund bränner sig på en eld och blir skadad. Närhelst hunden efteråt ser eld, blir han rädd, särskilt om han har bränts inte bara en gång, utan flera gånger. Bilden att eld skadar har formats, slutsatsen som dras är att all eld skadar. En annan hund kanske bara upplever eld som någonting trevligt. När elden tänds, är han med sin husse vid eldstaden. Hundens husse bryr sig om honom, har tid att leka med honom. Den hunden kommer därför inte att ha någon eldbild. Ni ser alltså att samma process är verksam även hos djur. Annars skulle ni inte kunna träna dem. Det är liknande hos ett barn.

Ett spädbarn eller ett mycket ungt barn känner bara till mycket primitiva känslor. Det vet vad som känns bra eller dåligt. Det känner kärlek och behag när det får sin vilja uppfylld. Det känner hat, ilska och smärta när det inte får sin vilja uppfylld. Så enkelt är det. Först mycket senare i livet lär man sig att utvärdera mer objektivt och inte efter sin egen smärta eller sitt eget behag. Så länge din bild lever, fortsätter du det barnsliga förfarandet på grund av att ditt sinne i detta avseende förblir barnsligt, oavsett hur mycket resten av din personlighet har förbättrats och lärt sig. Din utvecklade personlighet är kapabel att bedöma moget på den intellektuella nivån, och i vissa fall, där inga bildströmmar hindrar din förnimmelse, även känslomässigt. Men där detta långsamma eller plötsliga chockintryck har påverkat själen, tar man inte in upplevelsen medvetet och sinnet

förblir därför barnsligt. Det förblir i tillståndet som det befann sig i när bildslutsatsen formades och sköts in i det omedvetna.

I många av mina föredrag, långt innan vi började diskutera bilderna, nämnde jag termen ”emotionell mognad”. Ni kommer nu bättre att förstå hur det kan komma sig att en del av en annars mogen individ förblir omogen. Den här delen fortsätter i själva verket att göra samma slutledningar, känslomässigt och omedvetet, som barnet gjorde, så länge bilden inte lyfts in i medvetandet. Det är således möjligt att du upptäcker slutsatser och felaktiga tankegångar inom dig som inte alls motsvarar resten av din person. Det kan vara chockerande, åtminstone ett tag, att upptäcka det primitiva sättet som ditt inre känslomässiga resonerande fungerar på. Sett i ljuset av den här förklaringen, kommer du att veta att en del av dig helt enkelt inte kunde växa upp på grund av att vissa delar lämnades kvar nedsänkta i ditt omedvetna och du blir inte förvånad över att upptäcka, fortfarande levande inom dig, barnet som inte har införlivat det som du annars lärde dig. Det är därför som bilder inte kan upptäckas såvida man inte *känslomässigt återupplever* sin barndom och tränger in i de irrationella lagren av medvetandet. Det räcker inte att enbart erinra sig. Utan ett förfarande för att möjliggöra detta, blir det inte tal om att finna era bilder. Det är därför som jag har föreslagit vissa tekniker. Ni kommer att märka att era bildslutsatser är logiska på sitt eget begränsade sätt. Du kan till och med bli förvånad över förmågan att resonera, felaktig som den kan vara, som finns i ditt omedvetna. Det är barnets tankegång som lever inom dig. Det är på det här sättet du resonerade när du kanske var tio år gammal eller yngre.

Det tragiska med bilderna är att de tar på sig makt. De får dig att endast se och lägga märke till vissa saker, förbundna till din bildslutsats, och på detta sätt kommer bilden ständigt att stödjas och stärkas senare i livet. Dina bildslutsatser strider mot de vuxna önskingarna och målen i ditt liv och orsakar därigenom inte bara en smärtsam brist på överensstämmelse, utan outsägliga konflikter och problem med dina medvetna mål liksom med livets verklighet. Detta måste vara begripligt för alla, även om ni inte tror att känslor och tankar är former som skapar känslomässiga magnetiska fält som drar händelser, människor och upplevelser till er.

Ju mer omedvetna känslorna är och ju större tankekomplexitet, desto mäktigare måste de vara, för medan de är *omedvetna* är de utanför din kontroll och kan inte anpassas till verkligheten. De är därför oböjliga och fasta. Dina bilder och deras slutsatser måste därför gång på gång föra dig till situationer som du inte medvetet bad om. Men dina bildslutsatser påkallar dem.

Det är mycket viktigt, mina vänner, att förstå allt detta. Rigiditeten, bildernas obevekliga natur, frambringar följande sekvens av händelser: Du vill att livet ska röra sig efter dina önskemål. När saker inte sker som du önskar, sparkar och skriker du i ditt inre, som det spädbarn du fortfarande är i den delen av ditt väsen. Denna omognad tar över varhelst din bild påverkas. Mogna individer

vet att de kan kontrollera livet endast genom att gå med det, genom att inte kräva att livet följer deras önsknings, utan följa livet genom att anpassa sig till det. Där du har din bild, anpassar du dig inte. Du kräver och får ett känsloutbrott inombords när dina krav inte uppfylls. Dessa krav ställs på mycket felaktiga grundvalar. Du kanske därför får vad du ber om, men du får också det som utgör en del av dina omedvetna krav. När du är omedveten, vet du inte om det.

Du vill ha en viss sak, ett sätt att leva – vad det nu kan vara – för dess fördelar, men bortser från – så som barnet bortser från – att varje fördel har en nackdel. När du med ditt ihärdiga inre skrik och krävande får den förmodade fördelen, får du därför också dess nackdel. Du gillar inte nackdelen som du omedvetet bad om och tror att livet har behandlat dig orättvist.

Det är oerhört viktigt att ni beaktar allt detta när ni söker efter och upptäcker era bilder. Det kommer att vara till stor hjälp för er, mina vänner. Allt detta kommer bara att vara ord bara så länge ni inte går igenom upplevelsen av att upptäcka era bilder. När ni väl har börjat, kommer ni att kunna använda mycket av det jag lärde er på ett konstruktivt sätt. Det kommer att ge er en djupare förståelse och hjälpa er ett ytterligare steg.

Som jag tidigare har sagt, alla som börjar närma sig en insikt om en bild känner en djup skam. Man känner inte skam för att man plötsligt upptäcker något väldigt ondskefullt eller hemskt. Nej! Man kan känna mycket mer skam över något som blott är enfaldigt. När du formade den här bilden, var tankegången som gör att du skäms nu i linje med din förmåga att resonera och tänka i din barndom. Endast relativt sett är det enfaldigt. Och du, intelligent människa som du är, har svårt att försona dig med det faktum att en sådan ”enfaldig” reaktion faktiskt lever inom dig. Du har nu kommit dithän att du inser att detta har varit din felaktiga slutledning, din felaktiga slutsats i årtal. Du är nu förlägen över att detta utgjorde en del av ditt sinne, under ditt medvetande, men fortfarande en del av *ditt* sinne, *din* reaktion. Det gör det lättare för dig att acceptera detta om du beaktar att du i detta avseende förblev ett barn på grund av att du lämnade hela tankegången i ditt omedvetnas mörker. Det hjälper också att inse att det inte finns någon bland alla du känner som inte har sina egna bilder och liknande orimligheter. Om du samtalar med ett fyra- till tioårigt barn, skulle du inte bli förvånad över sådana resonemang. Inse detta och du kommer att övervinna din förlägenhet. Beakta att du inte är den enda. De flesta människor inser dock inte detta och behåller sina bilder övertäckta. Du har därför onekligen en stor fördel genom den egna medvetenheten, i att känna till din egen ”enfald”, medan andra inte känner till sin. Ja, mina vänner, detta låter starkt, men i er själs spädbarnsdel, jämfört med ert medvetna sinne, kommer ni att upptäcka barnslig enfald.

När du först söker efter dina bilder, kommer du förmodligen att vara mer bekymrad över dina inre konflikter och över slutsatsernas felaktighet som sådana. Du granskar dina reaktioner. Du

återupplever de felaktiga känslorna och jämför dem, i teorin, med de riktiga principerna. Och detta är som det borde vara. Men efter att allt detta grundligt har förståtts, måste mycket mer arbete göras. Du behöver ta reda på inte bara i vilket avseende du har spelat upp dina bilder om igen och går från det ena mönstret till det andra, utan du bör också börja utvärdera allting som hände i ditt liv, saker som till synes inte alls är ditt verk. De bara hände "utifrån". När du tänker på vissa av dina livserfarenheter och frågar dig "Vad skulle jag alls kunna ha haft att göra med det? Jag lyfte inte ett finger för att få det att hända, det bara kom till mig", kommer din vardagslogik att hålla med. Men efter att du har upptäckt dina bilder, kommer du att se att varje händelse, oavsett hur utanför din kontroll den tycktes vara, framkallades av dig själv.

Vid första upptäckten kan detta vara chockerande, men inte nödvändigtvis. Insiktens första svaga glimt är ofta redan en lättnad. Även om upptäckten vid första stund förefaller absurd och otrolig, måste en lättnad alltid följa, för då kan du tydligt se sambandet mellan din bild och en händelse som tycktes vara slumpmässig eller tillfällig. I den stund som du förstår hur *du* har styrt ditt liv, hur *du* har orsakat händelser som du tycktes vara ett offer för, får du en visshet om att du inte är en liten båt på drift som kastas av vindarna på ett stort stormigt hav. Du inser att det inte finns någon orättvisa och detta kommer att göra dig stark och trygg.

Du blir mogen genom blotta bekräftelsen av det egna ansvarets princip och sanning, så som den demonstreras inom dig. Du kommer att förstå hur dina hittills omedvetna begär, tendenser och inställningar har styrt ditt liv. Men nu när mycket har blivit medvetet, kan du kontrollera, styra och rikta ditt liv medvetet och därmed vara kaptenen på ditt skepp. På det här sättet kommer ni att närma er livet med glädje och styrka, mina kära vänner. Ni får en stark känsla av visshet. Det kommer att tyckas för dig som om du hade fast mark under dina fötter för första gången i ditt liv.

Mina kära vänner, kanske har ni några frågor i samband med detta ämne innan vi går över till andra frågor.

FRÅGA: Hur hänger bilder och komplex ihop?

SVAR: Ett komplex utgör ett symptom på, eller ett resultat av, en bild. Ett komplex i sin manifesterade form utgör ett kamouflage av dess verkliga innehåll. Någon kan till exempel ha ett underlägsenhetskomplex vad gäller sin intelligens. Detta är manifest. Detta tror han att han känner till. I verkligheten täcker han över en helt annan känsla av självförakt; kanske det som jag nämnde i början av det här föredraget, att han vet att han inte är sann mot sig själv, att han vill vara mer än han är. Ett komplex är förstås förbundet till en bild. Det är en del av den. Det är ett budskap om att det finns en bild. Du kan lätt känna igen ett komplex, i andra liksom i dig själv.

Bilden i er själ ser för oss ut som en förstelnad form. Den friska själen, där det inte finns någon bild, visar sig för oss som en lysande form och är, som universum, i ständig rörelse. Allting är rörligt och flödande. Alla gudomliga krafter som flödar genom hela universum, och tränger även igenom den mänskliga själen, flödar ständigt i en mångfärgad prakt, i harmoni med individens kvaliteter, egenskaper och personliga drag. Men där det finns en bild, är den mänskliga själens krafter förstelnade, ihopdragna och vridna och de förblir fasta. Alla dessa hälsobringande och vackra styrkorna och krafterna i universum som själen behöver för att få liv på nytt kan därför inte tränga igenom, inte liva upp den. De måste flöda runt den och detta skapar en disharmoni. Ni vet att varje kvalitet utgör en sund styrka som är förenad med en motsvarande styrka i universum, medan varje brist utgör en förvriden styrka. Även ett komplex utgör en förvriden styrka, men förvriden på ett annat sätt än bara en enkel brist som ligger på ytan. Det har sitt ursprung i bilden. Kan ni visualisera det jag försöker förklara?

Kanske en av mina kära vänner här som är konstnär kan inspireras att teckna en sådan bildform, och runt den, utanför bilden, måla de mångfärgade kosmiska krafterna i en vacker, harmonisk rörelse och också visa hur de stagnerar och stockar sig där den förstelnade bilden finns. Ut ur bilden kommer skarpa och förvridna krafter och dessa skulle vara komplexen.

FRÅGA: Du säger att bilder är ett allmänt faktum, alla har dem. Varför måste vi ha dem? Varför måste man ha bilder?

SVAR: Alla har dem, men ni behöver inte ha dem. Ni skapar dem.

FRÅGA: För att utvecklas?

SVAR: Nej, inte för att utvecklas, utan utifrån okunnighet. Utifrån egenvilja och högmod. Allt som änglarnas fall har medfört. Ni valde det så.

FRÅGA: Har jag förstått det rätt: varje händelse som vi inte riktigt kan göra något åt orsakades av våra bilder?

SVAR: Du förstod rätt. Förutom när det handlar om karma från ett tidigare liv. Men principen är precis densamma, eftersom man skördar det som man har sått. Men du har sått det i ett tidigare liv och du skördar det nu. Detta kan vara förklaringen till en engångshändelse som kanske inte har något att göra med en bild, i den exakta bemärkelsen. Men mina vänner, även i sådana fall finner ni fortfarande roten i er bild. För om en karma inte har blivit avbetalad, måste det innebära att roten fortfarande finns inom jaget. Om du hade betalat av karman, skulle du inte ha roten längre. Du kan finna samma brister och tendenser inom dig som i ett tidigare liv fick dig att begå en

allvarligare handling, som du idag inte skulle kunna genomföra på grund av din utveckling. Samma rot måste likväl finnas där, för annars skulle du inte ha den karman. Du kommer att kunna finna den i djupet av din själ och utan tvivel inbäddad i din bild.

FRÅGA: Detta betyder att karma och bilder skapar en ond cirkel?

SVAR: Naturligtvis. Om ni läser igenom föredraget igen som jag gav för en tid sedan om födelsen, nu när ni har lärt er om bilderna, kommer ni att förstå hur det fungerar. Ni kanske kommer ihåg att jag förklarade att när individen förbereds för livet, lämnas vissa problem kvar närmare ytan i den subtila kroppen. Och i överensstämmelse med dessa problem väljs föräldrar, land och livsomständigheter, så att du kan bli medveten om bilden och utmana den om du så väljer. Karma och bilder *måste* på så sätt arbeta hand i hand.

Om du har vissa upplevelser i din barndom, beror det på att du har vissa föräldrar och en viss omgivning. Detta var mest lämpligt för dig, i överensstämmelse med hela din inkarnationshistoria, för att föra fram dina problem i syfte att utvecklas och renas. Man kan inte renas, man kan inte avlägsna ett problem eller ett tillkortakommande om man inte först blir medveten om det. För att bli medveten om det, måste något obehagligt hända, annars skulle du aldrig uppmärksamma dina inre disharmonier. Karma är, som ni alla vet, ingenting annat än orsak och verkan. Samma lag är även verksam inom en livstid. Om du i detta nuvarande liv upptäcker dina bilder och felaktiga slutsatser, kommer du i egen person att förstå, se och uppleva sanningen i lagen om orsak och verkan tydligt demonstrerad. Du kommer därmed att veta hur karma fungerar. Det är samma princip, bara mer utvidgad i tid, över ett spann av flera inkarnationer.

FRÅGA: Om någon till exempel dör i ett koncentrationsläger, vilket är en karmisk verkan, hur hänger det ihop med bilderna? Vad för slags bild skulle det finnas?

SVAR: Åh, min kära vän, det finns miljontals bildmöjligheter. Jag kan omöjligen räkna upp dem alla. Du kommer att få mer förståelse för dessa saker genom att fortsätta arbetet som du gör, inte bara på dig själv, utan också genom att arbeta med andra. Om du kan översätta de ”mildare fallen” till starkare fall av lagöverträdelser, kan du ganska enkelt föreställa dig att en tyngre karma vilar på samma princip som i bildslutsatsers orsak och verkan. Båda drar till sig händelser som vilar på felaktiga slutsatser, som alltid utgör överträdelser av den gudomliga lagen och sanningen. Det är endast en fråga om grader.

Det gör inte någon skillnad om avvikelser från lagen och sanningen sker utifrån okunnighet och misstag eller begås avsiktligt. Principen förblir densamma. Men när en person medvetet avviker från den gudomliga lagen, på grund av att hans andliga utveckling fortfarande är så låg, formas

det inte någon bild. En bild är resultatet av en omedveten tankegång, slutledning och slutsats. En medveten, avsiktlig lagöverträdelse kommer att dra till sig yttre verkningar, det som ni kallar karmiska resultat. En inre överträdelse i känslorna, som förblir dold i det omedvetna, skapar en bild och får en annan effekt. Lagöverträdelsen ägde här rum i mindre grad och i det omedvetna. De två alternativen som vi diskuterar fungerar alltså enligt samma princip, men de är inte identiska.

Om en kriminell dödar någon, är detta inte en omedveten handling och man kan inte tala om en bild när han skördar frukterna av sin handling. Men i nästa inkarnation kanske han vill döda utan att göra det; han förtränger sina begär och behåller dem kanske som ett tänkt försvar mot livets smärta, mot det faktum att hans önskningar inte uppfylls. Detta kan då skapa en bild. Men man kan inte säga att varje brott som begås och varje straff för det beror på en bild. Bilden kommer från omedvetna felaktiga tankegångar och faktorer. Den innehåller begär och slutsatser som mer primitiva människor agerar ut medvetet.

FRÅGA: Vad händer i ett fall som när de många barnen brändes till döds i Chicago. När dessa små andar kommer in i andevärlden, är inte en sådan död en enorm chock?

SVAR: Min kära vän, ni vet att barn dör och jag har ofta diskuterat detta. Om det skapade en chock i vissa fall, då var det något gott för den individen. Han eller hon behövde gå igenom det. Och om det inte vore något gott för individen att uppleva en chock, skulle individen inte ha genomgått den. Detta kan ni vara säkra på.

FRÅGA: Hur kan en barnande resonera?

SVAR: Varför inte? Innan den inkarnerade var den inte en barnande. Den var en vuxen ande och den åtog sig frivilligt ett kort liv. Kanske föredrog anden att välja en våldsam, obehaglig död och snabbt komma över den, för att återfödas efter en kortare tid och då börja på en högre nivå. Ni vet att individer har sin egen fria vilja och sitt eget val i stor utsträckning. Andra kanske föredrar att göra det långsammare. Oavsett om en händelse i ett chocktillstånd, för ett barn eller en vuxen ande, tycks vara meningsfull eller inte, kommer upplevelsen att utvärderas och införlivas efteråt, och vad individen än upplever kommer att vara givande och inte vara meningslöst.

Låt oss ta ett exempel igen: En person är ansvarig för många individers grymma död, som i ett koncentrationsläger. Eftersom detta exempel valdes tidigare, använder vi det igen. Den här anden befinner sig i andevärlden och ser att han har skulder att betala, att han har mycket att lära. Han kan få valet att stanna kvar i andevärlden i två- till trehundra år, med er jordiska tidmätning. Under denna period kan tillvaron inte vara särskilt behaglig för honom. Den sfär som han har

skapat åt sig med sina tankeformer, sina känslors former, liksom med sina gärningar, är en mörk och dystur sfär. Efteråt väntar en inkarnation för honom där vissa möjligheter finns, men de är återigen begränsade på grund av vad han har framkallat. Inga av dessa möjligheter kan vara alltför behagliga eller lätta. Och då kan en sådan individ fråga: "Finns det inget annat sätt att bli klar med det här snabbare?" Och då kan han få veta: "Ja, det kan finnas sätt. Du kan bli reinkarnerad mycket snart, kanske om tio, femton, tjugo år, och medan du hjälper till att uppfylla ödet för vissa föräldrar som behöver gå igenom svårigheten att förlora ett barn, kan du själv betala av en hel del genom att utstå en våldsam och obehaglig död. Skulle du föredra detta framför de andra alternativen du har och sedan börja på tommare blad för din fortsatta utveckling?" Och många andar önskar det. Detta är endast en möjlighet, det finns många andra. Men ni borde vid det här laget veta att det inte finns någon orättvisa och ingen slump.

FRÅGA: Om man bortser från rättvisefrågan, ser det inte ut att vara ett märkligt sammanträffande att det skulle ske massmord av många individer, som till exempel i ett koncentrationsläger, och att en sådan stor grupp utsätts för en brand? Finns det inte någon form av felaktig tanke eller handling där?

SVAR: Det finns inga tillfälligheter. När man går tillbaka i historien, kommer man att se att det alltid har funnits tider när det fanns en stor grymhet och massmord ägde rum. Efter vissa uppehåll skedde det igen, nästa gång kanske orsakad av en annan grupp, en annan nation. Ni kan vara helt säkra på att under den följande perioden blev de tidigare torterarna då offren. För detta är vad de har dragit till sig. Jag säger inte att detta gäller för varje enskilt fall. Det kan finnas fall där vedergällningen, eller verkan av orsaken som är satt i rörelse, kan realiseras på ett annat sätt i ett enskilt öde. Vissa individer kan då återigen ha tagit på sig en speciell uppgift och frivilligt utstått mer genom en enskild sådan händelse än vad de normalt skulle ha behövt gå igenom, i önskan om att utvecklas snabbare, att passera många nivåer i ett svep. Men som regel kan man vara säker på att den ena massdöden orsakar den andra, där rollerna från torterare till offer byts tills alla har tillägnat sig sin lärdom. I vissa fall sker inte avbetalningen av en sådan skuld i den efterföljande inkarnationen, utan flera liv ligger mellan orsak och verkan. Ni får inte glömma att ni alla gick igenom grymma perioder för kanske tio inkarnationer sedan, vissa till och med färre. Om stora katastrofer och olyckor äger rum där många människor dödas, kan ni vara säkra på att detta är en åtgärd som vidtas av andevärlden där allting verkställs i fullständig rättvisa och i överensstämmelse med de olika berörda individernas ofta frivilligt valda öden.

FRÅGA: Förstår jag det som att bilder kan vara antingen karmiska eller icke-karmiska?

SVAR: De måste ha ett karmiskt ursprung, för om de inte skulle ha ett karmiskt ursprung skulle de inte skapa en bild i första hand. Det skulle vara något som är så mycket på ytan att det mycket

lätt skulle kunna upptäckas. I processen av att söka efter bilderna kommer ni förmodligen att upptäcka små reaktioner där sinnets processer är verksamma enligt samma princip; endast där kan man inte tala om en bild eftersom det inte är något som är så viktigt eller betydelsefullt eller djupt rotat eller tungt. Om det har en djup betydelse och orsakar konflikter, måste det ha ett karmiskt ursprung, men att fundera på det, vad det kan ha varit i ett tidigare liv, kommer inte vara till någon nytta, det leder dig ingenstans. Men med hjälp av ditt eget minne kan du gå tillbaka till dess ursprung i det här livet, om du arbetar på rätt sätt. Och det kommer att vara tillräckligt. Om kunskapen om tidigare liv i vissa fall är bra och till hjälp för din utveckling, då kommer den att ges till dig, på ett eller annat sätt, men bara då.

FRÅGA: Är det alls möjligt, och i så fall vid vilken ålder, att mildra, att minska att bilder formas hos ett barn?

SVAR: Det är naturligtvis möjligt. Om föräldrarna skulle gå på en sådan väg, skulle de behöva veta vilka deras egna problem är och därmed vad barnet kanske absorberar från dem som skulle utgöra bildmaterial. På så sätt skulle de i stor utsträckning kunna undvika att en bild skapas, genom att hjälpa till att dra fram den till ytan medan slutsatserna formas och fortfarande är tillgängliga. Problemet skulle då kunna behandlas direkt i medvetandet och när barnet växer upp förändras slutsatsen med växandeprocessen. Föräldrar som befinner sig på en sådan väg utvecklar dessutom en känslighet med vilken de kan observera barnets reaktioner. Detta skulle vara idealfallet, men det sker ännu mycket sällan.

FRÅGA: Kan man göra ett test av något slag för att veta vad som är ens bild?

SVAR: Inget test är nödvändigt, för när du har upptäckt din bild kommer du att veta i kärnan av ditt väsen att det är på det sättet. Ekvationen faller ut rätt, oavsett på vilket sätt du ser på den. Den måste falla ut rätt. Men det kan hända att ett bildmedvetande närmar sig och ändå är personligheten så motvillig och så full av motstånd att han eller hon inte kan se den. Allt man behöver göra då är att fortsätta och arbeta från alla håll, från alla aspekter, och helt plötsligt kommer vetskapen att finnas där. Och då behöver du inte någon bekräftelse, för du kommer bara att *veta* att här är den! Plötsligt går hela ditt liv ihop. Du förstår ditt liv och dina misslyckanden. Du förstår dig själv och därmed också andra människor runt omkring dig. Gåtan löses. Pusslet blir komplett, där varje bit faller på plats. Det finns alltså inte något test och inget knep och ingen magi. Någon bekräftelse är alltså egentligen inte nödvändig. För om du känner till din mest betydelsefulla bild, kommer allting att falla på plats. Och även innan du kan lösa upp den, kommer enbart kännedomen om den att göra dig fri. Frihetskänslan jag nämnde kan ibland inträffa redan innan den mest betydelsefulla bilden tydligt har kommit till ytan, genom små men viktiga insikter som utgör en integrerad del av den mest betydelsefulla bilden. När ni har de små

bilderna kan ni ibland redan uppleva den här frihetskänslan, men hur mycket mer blir det inte så när bilden har blivit komplett!

FRÅGA: En i vår grupp som nu är här för första gången skulle vilja veta hur hon kan utveckla sina psykiska krafter.

SVAR: Jag skulle först vilja fråga denna vän vad syftet är med det?

FRÅGA: Att hjälpa barn, de äldre och de som är behövande.

SVAR: Det är ett gott motiv. Det finns bara ett riktigt bra sätt för en sådan utveckling och det är följande: Ge först upp att alls tänka på det och koncentrera dig på din egen andliga, mentala och emotionella utveckling och på din egen reningsväg. Ju mer det omedvetna har utforskats och blivit medvetet, desto klarare kanal. Jag talar generellt nu och inte bara till dig, för detta gäller alla som vill hjälpa till på ett sådant sätt. Utvecklingen av psykiska krafter bör alltid vara sekundärt. Det bör överlåtas till Guds vilja på vilket sätt dessa krafter ska manifesteras. Och ju starkare de manifesteras, desto större är behovet av en strikt väg för egen utveckling! Jag kan inte betona det tillräckligt. Om ni alltså kan lämna psykiska krafter åt sidan för ett tag, i visdom om att detta är farligt material om det inte finns en påtaglig grad av självmedvetenhet, och om man gör det för Guds skull, då kan han ge er det hundrafaldigt åter när tiden är mogen.

Om du lär dig att lägga din egenvilja åt sidan och kan säga och mena det: ”Fader, ske din vilja, låt mig bli ditt instrument på det sätt du väljer, inte på det sätt jag väljer. Jag vet att för att vara ett instrument för din värld, behöver jag fortsätta på den här vägen och jag undandrar mig inte dess svårigheter”, då har du den rätta och sunna inställningen som måste tilltala Gud. Detta är det enda sättet, allt annat kan till och med visa sig vara farligt. En god vilja ensamt ger inte tillräckligt skydd. Att vara okunnig om många faktorer kan medföra en hel del problem och osanning. Det utforskade omedvetna spelar en stor roll, särskilt i detta slags arbete. En självmedvetenhet måste utvecklas om psykiska krafter inte ska visa sig vara farliga.

Jag är ledsen att vi inte kunde komma till de planerade frågorna i kväll. Spara dem till nästa gång.

Några ord till, innan jag drar mig tillbaka, till mina kära och älskade vänner på denna väg. Jag skulle vilja be er att hjälpa era bröder och systrar i Schweiz med detta att finna sina bilder. Fundera över på vilket sätt det skulle kunna göras. Jag har redan gett vissa förslag, kanske ni kan komma på ytterligare sätt.

Mina kära vänner, julen närmar sig och Kristus ljus sprider sig överallt och rör även vid den här jordiska sfären. Insup detta ljus, denna underbara styrka, så att ni för alltid kommer att finna en ny uthållighet för denna självupptäckts väg som är en glädje för oss alla. Ta emot Herrens välsignelser igen. Var i frid. Var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-04-21